

DE GARBÍ

De garbí, lo vent avança,
ja s'atança cap al mar,
la barqueta aparallada
be n'está, si be n'está.

Ja les ones ondulantse
a la platja van lliscant
la barqueta ens espera
allá en el mar, allá en el mar.

Dins la barqueta amb tu aimia
balensejant-nos en mitj del mar
la brisa dolça de marinada
la nostre barca fara gronxar. (Bis)

Anem remant, l'aigua tallant.
Vesme escoltant.
Nineta de ma vida tú sola ets mon tresor,
l'imatje ets tu que estimo
regalem un flor,
la flor que jo et regalo
amor del meu amor
la flor que jo et demano
va junt amb el meu cor. (Bis)

Amb el meu cor, amb el meu cor.